

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 73. Si Cajus subordinet Titium Procuratorem, ut pro se falsò juret, uter illorum sit perjurus vel incurrat pœnas perjurii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

270 Q. 73. Si Cajus subordinet Titium Procuratorem, ut pro se falso juret, uter illorum sit perjurus vel incurrat poenas perjurii. R. Silvest. putat utrumque esse perjurum, sed solum Cajum incurrere poenas perjurii: Texeda apud Dian. P. 10. T. 14. R. 13. dicit solum Titium esse perjurum, & solum incurrere poenas perjurii: videtur dicendum, quod uterque sit perjurus, Cajus moraliter & mediate, quia mandavit, Titius physicè & immediate, quia executus est, ita Sanch. l. 3. c. 13. n. 26. Dicast. d. 3. n. 42. & alii: poenas autem incurret solus Titius, quia haec cadunt in eum, qui propriè perjurium ponit, hic autem solus Titius propriè jurat, & consequenter pejerat, qui physicè ipsem & immediate id facit, ideoque peccatum solius Titii erit casus reservatus, v.g. in Diœcesi Coloniensi, in qua Episcopo reservatum est perjurium manifestum.

271 Q. 74. Quomodo peccet, qui jurat habens consuetudinem jurandi. R. §. 1. Si sit consuetudo jurandi non falso, quamvis consuetudinem nunquam retractaverit, non peccat nisi venialiter, quia singula talia Juramenta sunt tantum venalia, ut suppono, & consuetudo non aggravat mortaliter, licet postea semper advertenter juret, ita Castrop. T. 14. d. 1. p. 9.

272 §. 2. Si sit consuetudo jurandi falso, sed inadvertenter, quam non retractavit, si Juramenta, quæ nunc fiunt, non profiscantur ab illa consuetudine sed ex passione vel subito motu, uti processissent, licet non adfuisse consuetudo, non erit mortale, quia neque in se, neque in causa sunt plene voluntaria, causa enim eorum non est consuetudo, sed aliis motus plenam rationem prævertens, ita S. Th. in 3. Dist. 39. a. 5. in O. Et ad Annib. L. 3. Dist. 39. q. 1. art. 1. O, Suan. Sanch. Cajet. v. Perjurium, Castrop.